

Sytkki

40v

Kausijulkaisu 15-16

Puheenjohtajan tervehdys!

Edellisen kauden 2014-15 päättyessä elimme vieläkin epätietoisuudessa siitä, koska pääsemme takaisin SYK:n saliin. Kesällä alkoi tihkua tietoa siitä, että saisimme mahdollisesti jo syyslomaan mennessä käyttöömmekotirakkaan kotisalimme. Mäkipellontieltä siirryttiinkin syysloman jälkeen SYK:n vastaromontoiutuun saliin. Harjoittelu on keskitetty pääosin siten, että vanhemmat ikäluokat harjoit-

televat SYK:ssa ja nuoremmat Haagan peruskoulussa, joka tarjoaa hyvät treeniolosuhteet kahden salinsa ansiosta. Otteluita on pelattu pääosin SYK:ssa ja Haagan peruskoulussa.

Joukkueiden määrä on pysynyt edellisen kauden tasolla. Kahdenkymmenen joukkueen taustoilla toimivien vanhempien määrä on ollut ilahduttavan suuri, mikä helpottaa valmentajien työtä merkittävästi. Seuraavan kauden haasteeksi katson edelleenkin valmentajien lukumäärän kasvattamisen, jotta yksittäisten valmentajien vastuu ei kasva liian suureksi. Sykin junnuista ja toimijoista on saatu kauden aikana nostettua useampi mukana valmennustoimintaan, mikä on hyvä alku. Valmentajien kouluttaminen on laadukkaan toiminnan tae ja seurana pyrimme jatkossakin kannustamaan jokaisesta innokasta valmentajan alkua osallistumaan erilaisiin koulutuksiin.

Seuran 40-vuotisjuhlan kynnyksellä voi sanoa, ettei

seuran toiminta ole enää kouluun kytkettyä kerhotoimintaa. Seuramme on kasvanut vuosien varrella lisenssimäärillä mitattuna Suomen 20 suurimman koripalloseuran joukkoon. Noin 250 lisenssipelaajan määrä kertoo siitä, että toiminta on pysynyt laadukkaana ja sitä on pystytty kehittämään. Seuran koko tuo myös samalla haasteita tavaramerkiksi muodostuneen Sykki-hengen ylläpitämiseen, kun joukkueet harjoittelevat ja pelaavat usealla eri koululla. Kannustankin jokaisesta Sykki-henkistä saapumaan ensi kaudella lauantaisin SYK:n kotisaliin seuraamaan seuran eri joukkueiden kotipelejä. Yhdessä tekeminen on kokoisemme seuran paras voimavara!

Haluan kiittää 40-vuotiaan seuramme nykyisiä ja entisiä puheenjohtajia, hallituksen jäseniä, valmentajia, pelaajia ja vanhempia siitä, että olemme saaneet yhdessä luotua Sykki ry:stä näköisemme aktiivisen ja yhteisöllisen koripalloseuran!

Ville Biddy Basketissa

Sykin C-pojissa pelaava 13-vuotias Ville Tolonen osallistui Yhdysvalloissa pelattavaan Biddy Basketiin. Biddyyn valitaan Suomesta vuosittain 24 poikaa ja tyttöä edustamaan maatamme vuosittain pelattavaan turnaukseen, joka pidettiin tänä vuonna New Orleansissa.

MIKSI LÄHDIT MUKAAN BIDDY-TOIMINTAAN?

- Halusin päästä Amerikkaan. Lisäksi halusin tutustua uusiin tyyppeihin.

MITÄ MATKAOHJELMAAN KUULUI, PELIEN LISÄKSI?

- Käytiin esimerkiksi alligaattoriajelulla, rapujuhissa ja shop-pailemassa. Tänä vuonna ei

valitettavasti osunut yhtään NBA-peliä silleen, että oltaisiin päästy katsomaan.

ENTÄ MITEN NE ITSE PELIT SUJUIVAT?

- Saatiin alkulohkossa 1 voitto, ja siitä päädyttiin keskimäiseen loppusarjaan. Siellä me hävitettiin finaali jatkoajalla.

MITEN MENI OMA PELI, NOIN NIINKU OMASTA MIELESTÄ?

- Ihan hyvin, loppua kohden paremmin.

MITEN VERTAISIT JENKKIEN PELAAMISTA SIIHEN, MILLAISEEN PELIIN OLET SUOMESSA TOTTUNUT?

- Ne pelaa paljon kovempaa (samaa ovat sanoneet KAIKKI aiemmin Biddyssä olleet, toim. huom.) Ei voinut pomput-

taa palloa turhaan, tai tuli heti menetys.

SUOSITTELETKO BIDDY BASKETIA NUOREMMILLE?

- Todellakin suosittelen! Magein reissu, jossa oon ollut.

SITTEN VIELÄ PERINTEISET KESÄTERVEISET SYKKILÄISILLE.

- Treenatkaa kovaa!

Sykki-junnuja Biddy Basketissa vuosien varrella..

Timo Parviainen, Vesa Parviainen, Reetta Väkiparta, Antti Lepistö, Sami Kivikkokangas, Maija Alasentie, Antti Niskanen, Lauri Niskanen, Eero Mellanen, Patrik Tuokko, Jaakko Lammi, Amanda Raussi, Elmo Villa, Panu Hirvinen..

TL

SYKKI ry

Sykki ry on pelkästään koripalloon keskittyvä urheiluseura.

Nettisivumme ovat osoitteessa www.sykki.fi

ja löydät meidät myös **Facebookista!**

Seuran hallitus:

Aleksi Keijonen pj
Timo Hyvönen vpj
Riikka Laine-Tolonen
Riikka Liesmala
Tomas Luomanmäki
Tiina Sandberg

Mietteitä kentän laidalta

"Jaahas. Täällä taas." Me etsimme paikkamme tottuneesti. Korisvanhemmat. Isät, äidit, jopa muutama isoisä ja isoäitikin on tullut tutuksi. Ruodimme tämänhetkisen sarjatilanteen ja harjoitamme varainkeruuta tyhjentämällä puffettia. Näitä kentänpieluksia on kulutettu tasaiseen tahtiin lähes joka viikonloppu. Huhtikuussa, kauden ollessa kiihkeimmillään, pohdimme taas ker-

ran ääneen sitä, miksi me täällä olemme. Tänäkin viikonloppuna neljä peliä.

No ne perinteiset syyt: lapsi oppii sosiaalisia taitoja ja ryhmässä olemista. Liikuntaharrastus on terveellinen. Täältä saa kavereita. Liikunta auttaa keskittymään myös koulussa. Mitä näitä nyt on. Ennen ne ovat olleet minulle sanahelinää, mutta on aika uskomatonta nähdä, mitä se käytännössä tarkoittaa.

Poika tuli ekalla luokalla koulusta kotiin, kädessään lappu. "Mä meen tänne." Lappu oli koripalloseura Sykin mainos, jossa haettiin 2003-syntyneitä uusia pelaajia mukaan toimintaan. "Meillä kävi joku tyyppi koulussa ja sai kokeilla korista ja se oli ihan sikahauskaa!" Tämä sikahauska harrastus alkoi siitä ja on jatkunut nyt kuusi vuotta. En muista, että kertaakaan olisi pitänyt patistaa poikaa lähtemään treeneihin. Tällä hetkellä kuudesluokkalaisten parhaat kaverit ovat joukkuekavereita, joista useimpien kanssa on treenattu 7-vuotiaasta asti.

On ollut upeaa nähdä, kuinka myös matkan varrella jengiin mukaan tulleet uudet pojat ovat ottaneet paikkansa ja tulleet ystäviksi.

Mielestäni tämä kertoo omaa tarinaansa siitä, mikä lapsen harrastamisessa on tärkeää: mieleinen, itse valittu laji, kaverit, mielekäs treenaaminen, jossa oppii ja kehittyy koko ajan, valmentajat, jotka tsemppaavat, ohjaavat ja kyllä - myös pitävät kurissa. On todella tärkeää, että lapsella on omien vanhempien lisäksi muita pysyviä aikuisia elämässään.

Valehtelisin jos väittäisin, että mokkapalojen leivonta olisi se paras juttu vanhemman näkökulmasta. Kyllä parasta on se, kun saa istua katsomossa ja seurata jonkun muun laitavan eläväisen lapseni (lue: sähköjäniksen) kuriin. Hämmäntävää on se, että lapsi tottelee... ja edelleen haluaa mennä treeneihin.

Pitkään yhdessä treenaaneen jengin iso vahvuus on yhteishenki. Paitsi pelaajien

kesken, oma roolinsa on myös sitoutuneilla ja innostuneilla valmentajilla, sekä meillä vanhemmilla. Kun tämä porukka kokonaisuudessaan puhkuu samaan nuotioon, on tuloksena upeita kokemuksia, yhteenkuuluvuuden tunnetta, turvallisia pelireissuja ja menestystä.

Kentänlaidalla päädyimme tähän: Ensinnäkin, koris on lajina sellainen, että sitä on mukavaa ja helppoa seurata, vaikkei kaikkia sääntöjä tuntisikaan. Ja tärkeimpänä: joukkuekaverit ovat tulleet myös meille vanhemmille tutuiksi ja läheisiksi, samoin heidän vanhempansa. Luottamus ja yhteistyö valmentajien kanssa on mutkatonta ja hedelmällistä. Olemme hitsautuneet yhteen. Sosiaalitati minussa voisi todeta, että koris kokoo eri rooleissa eri-ikäisiä ihmisiä aidosti yhteen. Tämä jos mikä on joukkueurheilun ydintä.

Heidi Lokki

Supermikrot

Sykin Supermikrot koostuu 22 innokkaasta tytöstä ja pojasta, joiden harjoituksissa on aina iloinen ja vauhdikas tunnelma. Joukkue on kasvanut kauden mittaan ja melkeinpä viikoittain on pidetty nimikierroksia uusien innokkaiden koripalloilijankukien takia. Harjoituksissa on pyritty opettelemaan koripallon perusteita hauskassa ja leikkimielisessä ympäristössä. Lisäksi harjoituksissa on treenattu monipuolisesti

perusliikkumisen taitoja, joita jokainen koripalloilija tarvitsee sekä miten harjoituksissa toimitaan. Kauden tavoitteena on ollut hyvien kokemusten ja taitojen kehittymisen lisäksi pelikokemuksen kartuttaminen. Pelitaitoja käytiin testaamassa Sykin omassa ja LePyn supermikroturnauksessa. Vaikka voitto-tili ei vielä auennutkaan oli selvää, että kehitystä on tapahtunut huomasti.

Palkitut

Allegra Ahola

Esimerkillinen harjoittelija ja kehittynyt hurjasti

Sisu Sammalkorpi

Esimerkillinen harjoittelija ja kehittynyt hurjasti

Unified

Sykin Unified -joukkue kasvoi viime vuodesta parilla pelaajalla. Joukkueessa pelasi yhteensä 20 pelaajaa: 13 urheilijaa ja 7 partneria. Kausi käynnistyi totuttuun tapaan vauhdikkaila treeneillä ja innokkaalla harjoittelulla. Tasainen treeneissä käynti näkyy siinä, että puolustus ja hyökkäyspäässä kaikki pelaajat ovat aktiivisia ja levy-palloja ja irtopalloja haetaan jo reippaasti. Tämän lisäksi koreja tehdään tasaisemmin kaikkien pelaajien kesken.

Ensimmäinen otteluturnaus pelattiin totuttuun tapaan Kisakallion Susi Training Centerissä marraskuun 14. ja 15. päivinä. Kesän treenitauko ja treenikauden tehokas alku toivat peliin

uutta intoa ja vauhtia. Turnauksesta lähti viikonlopun jälkeen kotiin kaksi voittoa, joista Honkaa vastaan pelattu 28-31 voitto oli erityisen makea, sillä peli oli äärimmäisen tasainen koko matsin ajan.

Toinen turnaus pelattiin Tapiolan Honkahallissa joulukuussa ja Sykin Unifiedin neljä peliä olivat kaikki samana päivänä. Pauliina, Elisa, Maija ja Pyry urakoivat kaikki matsit kunnialla loppuun saakka ja viikonlopun saldona oli kaksi voittoa ja yksi tappio.

Junnukoripallon yksi hienoimmista asioista on se, että nuoret pelaajat kehittyvät ällistytävää vauhtia. Tämän opetuksen sai Sykin Unified kokea

helmikuun Nokian turnauksessa kun marraskuun kymmenien pisteiden voitto Puhu Sisu Junioreista kääntyi tappioon lähes samalla erolla!

Kauden lopputurnaus huijensi hienon kauden Kisakalliolla. Kevätväsymys saattoi jo painaa jaloissa, muttei vähentänyt urheilun riemua ja kavereiden näkemisen iloa.

Kausi on ollut energinen ja siitä kuuluu kiitos ja kunnia niin ahkerille urheilijoille kuin innostaville valmentajille, jotka luotsaavat hienosti kasvavaa joukkuettamme kohti uusia korkeuksia. Kiitos Jussi ja Mari!

Palkitut

Maija Roiha

Innokas ja sitoutunut pelaaja

Samuel Martelius

Ahkerä harjoittelija & taitava pallonkäsittelijä

Ella Martelius

Esimerkillisesti muut huomioiva partneri

Mikrotytöt 06-07

Innokkaita mikrotyttöjä oli joukkueessa heti elokuussa noin 20, ja siksi päätimme osallistua sarjapeleihin kahdella peliryhmällä. Yksi ryhmä pelasi 06 I divisioonassa syys- ja kevätkaudet. Toinen ryhmä pelasi ensin syksyllä 06 II divisioonassa ja keväällä uudessa 06 III divisioonassa. Molemmat ryhmät kamppailivat sijoituksista sarjensa keskikastin ja loppupään välillä. Pelitaidot ovat kehittyneet kaikilla kovasti.

Sarjapelien lisäksi osallistuimme kauden aikana useisiin turnauksiin. Kausi alkoi elokuun lopussa riemukkaalla EHBT -turnauksen Fun-sarjan voitolla. Tammikuussa olimme ensimmäistä kertaa turnausreisulla yötä poissa kotoa: pelasimme And1-turnauksessa Salossa kahdella peliryhmällä. Kilpasarjan tytöt voittivat pronssimitalit ja Fun-sarjan tyttöjen peli kehittyi valtavasti kahden päi-

vän aikana. Jännittävintä taisi kuitenkin olla nukkuminen salolaisen koulun lattialla... Maaliskuussa meillä oli Lepyn mikrotyttöjä vastaan oma miniturnaus, jonka Sykin C-pojat

meille järjestivät. Hauskaa oli, vaikka Lepyn tytöt olivatkin taidoissa edellä. Tärkeintä antia

turnauksissa onkin joukkuehengen rakentuminen ja aina niin iloinen meno. Tätä kirjoittaessa edessä on vielä kauden päättävä Sherwood-turnaus, johon osallistumme kahdella peliryhmällä.

Yksi vuoden huippuhetkiä oli pikkujoulujen kunniaksi järjestetty tytöt vs. äidit -ottelu.

Taistelu pallon hallinnasta oli hurjaa ja virheitäkin vihellettiin, etenkin äideille. Tytöt olivat epäilemättä taitavampia, mutta pituusylivoimansa turvin äidit veivät kuitenkin (vielä

Palkitut

”Vuoden pelaaja”
Olivia Kajander

”Vuoden korisoppilas”
Ella Aaltonen

tänä vuonna) voiton. Ottelu epäilemättä uusitaan tulevina vuosina!

Tyttöjä on toiminnassa runsaasti ja lisää on tullut mukaan läpi kauden, erityisesti kevään puolella. Tämä on hienoa ja näyttääkin siltä, että Sykissä tytökoris on vahvassa kasvussa!

Minitytöt

Minitytöt aloittivat kauden 2015–2016 hieinan uudistuneella joukkueella, kun aiemmin mikrotyttöjen kanssa pelanneet ja harjoitelleet vuonna 2005 syntyneet tytöt siirtyivät samaan joukkueeseen vuonna 2004 syntyneiden kanssa. Ryhmään tuli mukaan myös ihan uusia tyttöjä, joista osalla oli aiempaa koripallokokemusta. Lisäksi muutama innokas ja taitava mikrotyttö harjoitteli ja pelasi koko vuoden melko säännöllisesti minityttöjoukkueessa.

Ryhmä oli kauden alkaessa sekoitus vanhoja konkareita ja uusia tulokkaita. Kauden kuluessa tästä vähän sekalaisesta tyttöjoukosta kehkeytyi kui-

tenkin varsin kelvollinen koripallojoukkue.

Myös valmennuspuolella tapahtui muutoksia. Vuonna 2004 syntyneitä tyttöjä jo vuosia päävalmentanut Sanni sai avukseen uudet valmentajat Tiinan ja Oskun. Myös Joonatan jatkoi edelleen minityttöjen valmentajaryhmässä.

Minitytöt pelasivat syyskauden kolmosdivarissa, jossa pelit olivat tasaisia ja joukkueella oli mahdollisuus rauhassa totutella pelaamiseen uudella kokoonpanolla. Hyvin sujuneen syksyn peli- ja harjoitusrupeaman jälkeen juhlittiin seuran joulujuhlan lisäksi myös joukkueen omissa pikkujouluissa.

Tammikuussa minitytöt osallistuivat Ricoh-turnaukseen, josta tuli rutkasti arvokasta pelikokemusta. Erityisesti mieleen jäi varsin kylmähermoisesti toteutettu jatkoaikavoitto PuHusta.

Kevätkaudella kolmosdivaria ei enää joukkueiden vähäisen määrän vuoksi ollut, joten tytöt siirtyivät pelaamaan kak-

kosdivariin. Siellä tuli vastaan muutama todella taitava joukkue, eivätkä kaikki pelit todellakaan olleet kovin tasaväkisiä. Myös joukkueen kokoonpanossa tapahtui edelleen muutoksia kevään aikana. Sinnik-

kien pelaamisessa on ollut havaittavissa positiivista kehitystä.

Minityttöjen sarjapelit päättyivät huhtikuun lopussa. Toukokuussa joukkue osallistuu vielä JBT-turnaukseen Turussa.

Palkitut

Lotta Sitch
Puolustuksen ydin

Lumi Joensuu
Aktiivinen ja iloinen treenaaja

Mini- ja mikropojat

Minipoikien kausi käynnistyi syksyllä rytinällä, kun mukana treeneissä oli ikäluokkia 05-08. Porukkaa riitti, mutta pian huomattiin, että pienemmillä pojille olisi parempi olla supermikrojen mukana. Uusia tuttavuuksia olivat myös uudet valmentajat: Tomppa, Klaus ja Pena.

Vaikka nuoremmat joukkueesta siirtyivätkin muihin treeneihin, jäi joukkueeseen riittävästi 05- ja 06 -ikäisiä. Niinpä uskaltauduimme rohkeas-

ti mukaan kahteen sarjaan: 05 II-divariin ja 05 III-divariin. Näin kaikki halukkaat pääsivät pelaamaan ja saivat myös runsaasti peliaikaa. Lisääntynyt pelaaminen näkyi myös taidoissa. Kehitystä tapahtui kaikilla osa-alueilla, joillakin kehitys meni jopa aimo harppauksin eteenpäin.

Ison osan poikien tason kohotuksesta ansaitsevat tietysti hyvät valmentajat. Kahden divarin pelaamisessa melko pienellä porukalla oli haasteena ainoastaan yksi marraskuinen lauantai, jolloin molempien sarjojen pelit sattuivat olemaan tasan samaan aikaan. Muutama pelaaja oli sairastunut ja ainakin yksi pelaaja oli ulkomailla. No, siitäkin selvitettiin ja molempiin peleihin saatiin viisi pelaajaa. Sisukasta porukkaa ja hienoa venymistä!

Kaudella osallistuttiin elokuisen EHB-turnauksen lisäksi perinteiseen Ricoh-turnaukseen sekä vielä tätä kirjoittaessa edessä olevaan JBT-turnaukseen Turussa. Sijoituksia ei kukaan

enää muista, mutta hauskaa oli. Sarjakausi II-divarissa päättyi ylempään jatkosarjaan, mutta III-divarissa pestiin kaikki eli voitto tuli kotiin. Poikia ei suinkaan jännittänyt itse pelaaminen finaalissa ison yleisön edessä vaan se kuinka osata mennä ken-

Palkitut

Miro Lappalainen - ahkerin harjoittelija

Leevi Nykänen - kehittynein pelimies

tälle, **KUN OMA NIMI KUULUTETAAN**. Vanhempia sen sijaan jännitti ihan kaikki. Ensi kaudeksi onkin tilauksessa nitroja.

B-pojat

B-poikien joukkueessa ovet kävivät kuin Stockalla hyvänä aikoina, kun pelaajia lappasi loppukesästä sisään ja ulos. Lopulta rajusti uudistunut joukkue aloitti kautensa Espoon turnauksesta elokuun lopussa.

Alkukausi sujui pitkälti yhteisen pelitavan harjoittelun merkeissä. Joukkue hitsautui hämmäntävän vaivattomasti yhteen, ja tämä helpotti myös joukkuepelin omaksumista.

Joukkue pelasi alueen 1. ja 2.divareissa. Kakkosdivarissa kausi päättyi aluefinaalien pronssimitaleihin ja ykkösessä jäimme vain voiton päähän finaaliapaikasta. Kilpailu-

lisesti kausi sujui siis positiivisissa merkeissä. Joukkue onnistui kääntämään monet tiukat pelit edukseen, erityisesti saumattoman joukkuepuolustuksen ansiosta. Kauden aikana on myös koettu muutamia erityisen synkkiä tappioita vieraskentillä, ja sen vastapainoksi useampia erittäin makoisia voittoja. Kamppailimme käytännössä jokaisen ottelun voitosta.

Sarjapeliensä lisäksi joukkue osallistui tammikuussa Salon AND1-turnaukseen (josta tasavahvat joukkueemme ottivat hopeaa ja pronssia), Vantaan Ricoh Tournamentiin ja toukokuussa kauden päättävään Viron Rakveressa pelattavaan Maheda Cupiin. Jokaiseen turnaukseen osallistui lähes kaikki 20 pelaajaamme.

Kausi oli varmasti erilainen, mitä kukaan osasi vuosi sitten odottaa, mutta hyvin onnistunut. Moni vanha pelaajamme pelasi tällä kaudella itselleen uudenlaisessa roolissa ja kantoi vastuunsa erinomaisesti. Meil-

le muualta siirtyneet pelaajat ovat kaikki kehittyneet kauden aikana ja päässeet hyvin jengiin sisälle. Harjoittelu on ollut läpi

ollut ilo valmentaa! Tulevalla kaudella legendaarinen 00-ikäluokka siirtyy A-juniori-ikään, ja 01-pojat jatkavat B-pojissa.

kauden aktiivista ja laadukasta. Joukkueen sisällä on ollut hyvä henki.

Päävalmentaja Tompan tärkeänä tukena, ja matkakampanina pelireissuilla, on tälläkin kaudella ollut Pete-jojo. Lisäksi valmennukseen ovat antaneet omat panoksensa Kele, Eero ja Jumppa. Tätä joukkuetta on

Palkitut

Arttu "Pena" Äijälä
The Captain

Niilo Kotkaslahti
"Täsmähankinta"
takamiesosastolle

A-tytöt 99-97

Edellisen kauden harjoitus-erinki pysyi samana sillä erolla, että 99-ikäluokka oli nyt virallisesti A-ikäisiä. Pelejä pelattiin kahdessa divarissa Jukan ollessa päävastuussa 1-divisioonan ja Kele puolestaan 2-divisioonan matseista, jossa pelasivat pääosin nuorimmat A-tytöt. Syksyn osalta 1-divari sujui mallikkaasti tyttöjen hävitiesä ainoastaan yhden ottelun. Keväällä ylioppilaskirjoitusten

aiheuttamien poissaolojen vaikutus alkoi näkymään tyttöjen harjoitteluaktiivisuudessa ja tuloksena oli niukka karsiutumisen aluefinaaleista.

2-divarissa syksy oli vaikea totuteltaessa A-ikäisten peliteempoon, mutta keväällä nuorempi ikäluokka pääsi juonen päästä kiinni. Aluefinaalipaikasta taisteltiin tiukasti viimeisen pelin loppuun saakka, mutta Kori-80 vei voiton ja viimeisen paikan finaaleista. Ensi kaudella 97-syntyneet eivät ole mukana, joten pelaajarinki supistuu ja ensi kauteen lähdetään pelaamaan ainoastaan yhtä divaria. Kiitokset junnuiän ylittäneille 97-syntyneille menneistä vuosista ja onnea matkaan!

Palkitut:

Sini Virtanen – Vuoden (uusvanha) tulokas

Nella Erke – MVP

Naiset 1   Senioritas

Kauden kohokohta oli paluu takaisin SYK:n tuttuun kotisaliin. Eteläisen Alueen 2-divarissa onnistuttiin parantamaan sijoitusta pykälällä edellisestä kaudesta, 4. sijaa voidaan pitää kohtuu hyvänä saavutuksena sarjan joukkueiden taso huomioiden.

Isompia muutoksia kokoonpanossa ei nähty eikä sille ole tässä erinomaisen lajitaidon ja joukkuehengen omaavassa porukassa ollut tarvetta kaan.

Senioritas jatkoi pelejään Eteläisen alueen 3-divarissa. Joukkue jatkoi pelaajatuotantoa ja sai sopivasti taas uutta verta myös aktiivisten pelaajien puolelle.

Tuloksellisesti kausi ei ollut nappisuoritus, siihen mahtui niin loistavia kuin tahmeitakin esityksiä, harvoin oli ennalta mahdollista tietää mitä kulloinkin oli odotettavissa eli ns. tylsiä pelejä ei juurikaan ollut.

Palkitut:

Salla Autio – Vuoden pelaaja

Julia Koskinen – Vuoden kehittynein pelaaja

Palkitut:

Sarianna Alanko – Vuoden seniorita

Terhi Vihervaara – Vuoden come-back

C-pojat

Sykin C-pojat on tällä kaudella ollut varsin iso joukkue. 2002-2004 syntyneitä poikia on treenannut ahkerasti yhteensä n. 40! Kauden aikana molempiin ikäluokkiin on saatu lisää pelaajia, jotka ovat sujahtaneet jengiin vaivattomasti. Pojilla on tässä iässä varsin erilaisia tavoitteita korisharrastukselleen, on hyvin kilpailuhenkistä porukkaa ja toisaalta leppoisampaa harrastajaa. Nämä kaikki mahtuvat kuitenkin oikein hyvin samaan

joukkueeseen ja yhteishenki on huippua!

Iso joukkue on harjoitellut viime vuoden tapaan kahdes- sa ryhmässä. Pojat ovat pelanneet yhteensä kuutta divisioonaa! Tämän ovat mahdollistaneet loistavaa tiimityötä tekevät päävalmentaja Kele Keijonen sekä valmentajat Kristian Palotie, Pauli Putkonen ja Miguel. Apuvalmentajana on tarvittaessa toiminut Klaus Kulikoff.

Koko joukkueen kehitys ja kilpajoukkueen menestys on taas tällä kaudella ollut vahvasti nousujohtainen. Harjoittelemisen osittain kahdessa ryhmässä on ollut mielekästä ja ja tuottanut paitsi hienoja tuloksia, myös onnistumisen kokemuksia sekä kilpailullisemmille, että harrastaville ja vasta aloittaneille pelaajille.

Kausi kiskaistiin käyntiin Viron Rakveressä joukkueen omalla aloitusleirillä. Ensimmäinen

turnaus oli elokuussa EHB T, jossa lämmiteltiin tulevaa kautta varten. Tammikuussa osallistuttiin peräti neljällä joukkueella Ricoh-turnaukseen Vantaalla. Tuliaisiksi irtosi 03-kilpasarjasta hopeaa ja muissakin sarjoissa menestyttiin mukavasti. Nuoremmat C-pojat ovat pelanneet oman ikäluokkansa 1. ja 2. divisioonaa ja vanhemmat C-pojat 1., 2. ja 3. divisioonaa. Sykin joukkue pääsi syksyn karsinnoista myös SM-sarjaan! 03-poikien 1. divisioonassa Sykki nappasi kirkkaasti kultaa, samoin 02-poikien 3. divisioonassa! Tätä kirjoittaessa 03-poikien 2. divisioonan finaalit ovat vielä pelaamatta, mutta sielläkin Sykki on mukana! Kausi lopetetaan tutusti Turussa JBT-turnauksessa, johon lähdetään kahdella joukkueella.

Viime vuoden tapaan on päästy maistamaan myös kansainvälistä turnaustunnelmaa ja

seurojen välistä yhteistyötä. Kolmella Pyrintö C-pojalla (Miro, Kion ja Iso A) vahvistettu joukkue vieraili joululomalla Liettuassa Sabonis-kutsuturnauksessa ja sijoittui hienosti neljänneksi. Pääsiäisenä joukkue kutsuttiin epäviralliseen pohjoismaiden mestaruusturnaukseen Scania Cupiin Södertäljeen. Pojat etenivät varmalla taistelutahdolla hopealle! Finaalissa vastassa oli tuttu ja kovin vastus, Tampereen Pyrintö, eli hienosti kaksivoitto Suomeen! Joukkueen kapteeni Ville valittiin 03-poikieen Scania Kingiksi, eli parhaaksi pelaajaksi! 03-pojat tekivät näin Sykin historiaa tuomalla Scaniasta kotiin mitalin ja Scania King -tittelin! Turnaukset ulkomailla ovat kehittäneet taitoja ja antaneet uusia kokemuksia yhdessäolon, itsenäistymisen ja uusien kokemusten kautta. Iso kiitos valmentajat Kele, Kriske ja Pauli. Olette joukkueen sel-

käränkä, jota koetellaan välillä aika kovaa! Teidän johdollanne pojat oppivat haastamaan itseään, kestäämään huonoja päiviä ja iloitsemaan yhdessä voitoista. Te vietätte näiden poi-

kien kanssa niin paljon aikaa, että osallistutte vanhempien rinnalla myös kasvatukseen. Kiitos!

Lämpimät kiitokset ansaitsevat myös mahtavat jojat Satu,

Maarit, Mikko, Valttu ja Panu. Teidän panoksenne joukkueen eteen on todella iso. Tällainen määrä poikia, treenejä, pelejä ja turnauksia ei ole ihan pikkujuttu! Kiitokset myös kaikil-

le aktiivisille ja mukanaeläville vanhemmille!

Onnittelut jokaiselle pelaajalle mahtavasta, hyväntuulisesta ja innostuneesta kaudesta!

A-pojat

A-pojien yhteisen tarinan voi aloittaa jo kaudesta 2010-11, kun tästä ryhmästä Prince Akpaso, Pyry ja Roy Hinkkanen, Julius Koski, Edgard Mombilo, Patrik Tuokko ja Mikko Visakko olivat joukkueen avainpalasia, kun nuori, lahjakas C-poikaryhmä taisteli Kaspar Andersonin johdolla sensaatiomaisesti Sykin paidoissa C-poikien SM-sarjassa neljän-

nen sijan. Matka jatkui B-pojissa SM-sarjapaikalla molempina vuosina päävalmentaja Matias Lehtisen ja aloittavan apuvalmentajan Kristian Palotien alaisuudessa.

Pitkälti tämän lahjakkaan ikäluokan myötä Sykki päätti, että A-poikia varten piti rakentaa parempi harjoitus- ja peliympäristö. Näin päädyttiin viimeiset kolme vuotta toimineeseen yhteistyöhön PuHu Junioreiden kanssa.

Matka jatkui A-pojissa Danny Janssonin alaisuudessa: monella ensimmäisellä kaudella vielä alueen sarjoissa, mutta muutama pääsi myös jo A-poikien SM-sarjassa kokeilemaan, kun joukkue ylsi kaudella 2013-14 SM-pronssille. 97-ryhmään oli liittynyt tarinan varrella muutama uusi jäsen: kapteeni Sakari Laakso Hyvinkäältä, Iiro

Kerminen JKS:stä sekä Rikhard Vellamo ja Jere Kause Klaukkalasta.

Pari kerta käytiin myös 97-ikäluokan kanssa joulun välipäivinä Liettuan Kaunaisissa pyörähtämässä maineikkaassa Sabonis Cupissa, ja joukkue pääsi kokemaan, missä ikäluokan Euroopan huippu kulkee.

Dannyn jatkettua omaa tarinaansa Sakassa, Kristian otti ohjat A-pojissa yhdessä C-pojissa joukkuetta hienosti johtaneen Kasparin kanssa.

A-poikien SM-sarjassa ylettiin 7:een sijaan viime vuonna, ja tälle kaudelle lähdettiin isoin odotuksin. Joukkue väläytteli jo EHBT:ssä, tuloksena 3. sija, kun turnausisäntä Honka kaatui turnauksen pronssiottelussa.

SM-sarjaankin selvittiin jälleen, kun 2. kierroksen karsinnoissa Lahdessa, joukkue ylsi

jatkoon karsintaisäntä Namika Lahden kanssa.

Vaikka viimeinen juniorkausi ei, pitkälti avainpelaajien loukkaantumisten takia, kirkkaimpiin mitaleihin päätynekkään – SM-sarjassa lopulta toista vuotta perättäin 7. sija – yhdessä kuljettu matka on silti merkittävä ja Sykki-mittakaavassa historiallinen (esimerkiksi pelaaminen sm-tasolla joka vuosi c-pojista a-poikiin), ja toivottavasti jatkuu myös tavalla tai toisella aikuiskoripallossa.

Kiitos kaikille matkan varrella mukana olleille pelaajille, valmentajille, vanhemmille sekä muille seura- ja taustajoukoille: Sykki on seurana tämän ikäluokan ansiosta ottanut valtavia harppauksia eteenpäin!

A-pojat fun

A-poikien fun-jengi kärsi kauden mittaan lievää verenvähyyttä mm. niinkin huonojen syiden kuin opiskelujen ja töiden vuoksi. Pöytäkirjaan tuli harvoin täydet 12 nimeä ja kerran peli aloitettiin tyhjällä vai-

topenkillä. Vuodenvaihteessa funit tekivät päätöksen, joka olisi kenties pitänyt tehdä jo aiemmin eli pudottautui alueelliseen kolmosdivariin. Sitten tuli voittojakin. Runkosarjassa kolme voittoa riitti paikkaan ylemmäs-

sä jatkosarjassa, kun oli hieman tuuriakin matkassa.

Välierän nitromatsissa kaatui Klaukkala kuudella pisteellä. Finaalissa kävikin sitten kalpaten, kun vastustaja peluutti SM-junnuja ja Timo "Pidetään

hauskaa" Oksanen antoi tasoitusta rikkomalla reitensä ensimmäisessä hyökkäyksessä. Hyvältä hopea silti maistui.

Miehet

Seniors lähti uuteen kauden riemumielin, vanha runko oli kasassa ja edessä oli paluu omalle kotikentälle, Sykki Memorial Coliseumille. Armottomasta kesätreenistä huolimatta syksy oli vaivalloista taaperrusta, hädin tuskin pystyttiin kotipelit voittamaan. Pikkujoulut kuitenkin muuttivat kaiken ja loput 12 matsia ralateltiin rekordilla 10-2, Seniors matkasi kärkisijoille lohkon parhaalla kotirekordilla ja edessä oli kauden huippenuksena April Madness. Karsintojen kynnyksellä päätettiin aloittaa junnu(-je)n sisäänajo, mutta lopulta

tämäkään ei aivan riittänyt ja myös ensi kaudella dominoidaan kenttiä 3-divarissa. Seniors kiittää kannattajia, äitejä, isiä, lapsia ja junnuja rakkaudesta ja kannustuksesta! Ensi kaudta varten Seniors lähettää terveiset junnuille: kesäharjoittelussa kannattaa keskittyä myös Seniorsille tärkeisiin pehmeisiin arvoihin, sillä kuten tavallista, syksyn ekoissa treeneissä eteläisen alueen viimeinen herrasmiesjoukkue testaa koripallotaitojen lisäksi myös lahjoja haidunouden merkeissä!

40-vuotisjuhlan kunniaksi Seniors haluaa muistaa maninnalla Mikko "Pena" Penttistä ja Petteri "Mäntä" Pelkosta, jotka ovat pitkäjänteisellä työllään luoneet nyky-Seniorsiin maailmanluokan meiningin.

Hunks ja Sneakers palloilivat menellä kaudella M4D:ssä saavuttaen voittoja ja tappioita. Hunks oli miesten IV divisonan C-lohkoksa seitsemäs, samoin kuin B-lohkon rinnakaisjoukkue Sykki-71 (Sneakers). Hunksin koriero oli 52

pistettä parempi, joten voimme ylpeänä todeta olevamme (edelleen) seuran kakkosjoukkue! #braggingrights
Kauden toppi/floppi oli Krisken 33 pinnan mättö PakVia vastaan, kaaren takaa 8/14. Koripallo kuoli ihan vähän.

Jengi: Atro Andersson, Kasper Eerola, Joonas Huhtala, Akseleli Hämäläinen, Antti Kerppola, Kasper Kunnas, Lauri Niskanen, Kristian Palotie, Pauli Putkonen, Tuomas Pyrhönen, Janne Sivenius, Karri Tuominen

Axel Foley Dedication Award: Tuomas Pyrhönen

Jaakko Niskanen Trophy (MVP): Kristian Palotie

Puumat

Aikuisten alkeistason joukkue Sykki Puumat harjoittelee pallotuntumaa, sääntöjä ja pelaamista kerran viikossa lehmänhermoisten valmentajiansa Tiina Sandbergin ja Mari Visa-

kon johdolla. Joukkue koostuu eri-ikäisistä, sekä ketteristä että kankeista sykkijunnujen vanhemmista, joita yhdistää halu oppia lajia rennossa ilmapiirissä. Mukaan on otettu yksi Entisissä

nuorissa pelaava veteraani, ikään kuin esikuvaksi aloittelijoille. Sarjapeleihin ei ole vielä lähdetty, koska seniorien Ö-divisioonan pelit ovat joukkueelle turhan haastavia. Myöskään

peliasuista ei ole päästy yksimielisyyteen.

Sykki 40 vuotta

Vuonna 1976 kaikki oli toisin. Oli Kekkonen-Kekkonen-Kekkonen, YYA, Miss Eurooppa Riitta Väisänen eikä netistä, kännystä tai Youtubesta oltu kuultu pihaustakaan. Kun kaverille soitti, yleensä isä tai äiti vastasi ja puhelut käytiin koko perheen kuullen kun ainoa puhelin oli olohuoneen paraatipaikalla. Kodeissa

oli yleensä sinapinkeltaiset tai harmaanmustat lattiamatot joka huoneessa (ehkä ei nyt sentään kylppärissä). Toki stadissa oli myös kolme koriksen SM-sarjajoukkuetta, Panterit, Topo ja Namika.

Mutta jotain tuttuakin tuossa ajassa oli. Oli Hifki ja Jokeirit - ja lastensa tekemisistä kiinnostuneet vanhemmat ja innostuneita opettajia. Oli myös upouuttuutaan kiiltävä koulutalo ja siellä hienouden huipentumana urheilutalo upeine pallohallineen ja uima-altaineen.

Sykki syntyi hedelmälliseen maaperään. SYK:ssa oli jo vanhassa Nervanderinkadun koulussa toiminut vireä koripallokerho, tosin tuohon aikaan vain pojille. Muutto Haagaan 1972 kasvatti koristoimintaa räjähymäisesti ja kyllä, tytötkin pääsivät mukaan! Koripallo-osaaminen alkoi lisääntyä, valmentajien määrä kasvoi ja edellytykset oman seuran perustamiseksi vahvistuivat.

Sykin perustamisen kannalta ydinmoottorina toimi SYK:n

legendaarinen liikunnanopettaja, Antti Hautamäki, Hautis. Toinen tärkeä innostuksen lähde oli seuran ensimmäinen puheenjohtaja professori Ossi Renkonen. Voisi ehkä sanoa että Hautis ja Ossi polkaisivat yhdessä Sykin pystyyn.

Seuran perustava kokous pidettiin keväisessä SYK:ssa 26.5.1976. Seuran ensimmäisen johtokunnan muodostivat puheenjohtaja Ossi Renkonen,

jäseninä Antti Hautamäki, Erkki Mali, Matti Niemi, Arto Palkama, Paavo Salmio Anja Siimes,, Heikki Tenhunen ja nuorten edustajana Uula Nordenswan. Seuran nimeksi hyväksyttiin Sykki ry, nimi jonka erottami-

nen koulusta on osoittautunut vuosikymmenten aikana lähes mahdottomaksi. Välillä on haikailtu "Haagan Palloa", mutta hyvin Sykki kuitenkin on oman lääninsä koripallokartalta valloittanut! Samalla päätettiin ottaa käyttöön jo pieneksi legendaksi muodostunut Sykki-logo, jonka suunnittelusta vastasi SYK:n kuvaamataidon opettaja Anssi Asunta yhdessä Hautiksen kanssa.

Suuri osa harjoituksista oli SYK:illa, mutta alusta asti seura oli niin suuri, että muitakin saleja tarvittiin. Vuoroja oli myös Kisahallilla, joka oli tuolloin upouusi urheilumekka, missä pelattiin myös Helsingin piirisarjapelit. Varmasti yksi Sykki-hengen tärkeimmistä tukipilareista on ollut oma, Helsingin koulujen nenäliinasaleihin verrattuna loistokas, kotisalimme.

Sykki on ohjannut koriksen ja liikunnan saloihin tuhansia lapsia ja nuoria. Osa heistä on kehittynyt huippu-urheilijoiksi, lähes kaikille uskomme istuttaneemme ilon liikuntaan. Tie-

dämme monien vuosikymmeniä kestäneiden ystävyysuhteiden alkaneen hikisissä korissa-leissamme. Sykki-henki on juuri näistä riemukkaista junnuista saanut alkunsa.

Sykissä on myös kasvanut taitavia valmentajia, moni Suomi-koriksessa edelleen toimiva valmentaja on Sykki-taustainen. On mahdotonta kaikkia seuran toimintaan vaikuttaneita tärkeitä valmentajia nostaa heidän

**"HYVIN SYKKI ON
OMAN LÄÄNINSÄ
KORIPALLOKARTALTA
VALLOITTANUT!"**

ansaitsemassaan arvossa esiin. Alkuaikojen pikkujättiläisiä olivat Hautiksen lisäksi ainakin Juha Sane, Lauri Suomalainen, Kari Hynninen, Bryan Mertanen ja TP Hämäläinen. Eero Nikkarinen, joka oli

ensimmäinen Sykkiin liittynyt pelaaja vuonna 1976, aloitti myös edelleen jatkuvan valmentajauransa Sykissä. Hyvösen Timon jo neljä vuosikymmentä jatkunut valmentaja- ja seurahallintoura Sykissä on ainutlaatuinen. Timo on myös kaikkien junnujen tuttu Kisakallion Sykki-leiriltä, jonka järjestelyistä hän on vastannut "aina".

Tärkeitä seurassamme vaikuttaneita valmentajia ovat olleet Mikko Mali, Satu Jyrkönen, Mari Eriksson, Katja Tiitinen, Oliver Michelsson, Niko Juntunen, Riitta Ahlström, Sami Sarvilinna, Tuomas Pelkonen, Markus Hopiavaara, Kaisa Väkiparta, Emma Laine, Jukka Niskanen, Tomas Luomanmäki, Alekski Keijonen, Matias Lehtinen, Kaspar Anderson, Eero Sahlberg, Miguel Bosca Llatas, Mari ja Sanni Visakko. Ja näiden lisäksi monet, monet muut, heille kaikille tässä myös isot kiitokset!

Seuratoiminta on aalto-liikettä, alun innostusta seu-

raa vääjäämättä tasanne, uusi innostus ja sitten taas tasanne. 40 vuoden ikään pääseminen kertoo kuitenkin elinvoimaisesta seurasta, innostuksesta lajiin ja aina uusien innokkaiden pikkujunnujen mukaan toimintaan lähtemiseen. Hämmästyttävästi vuosikymmen toisensa

jälkeen on seuraan saatu myös johtokuntaan/hallitukseen seuran toimintaa jatkamaan uusia innokkaita seura-aktiiveja, vanhempia, pelaajia ja valmentajia.

Tässä yhteydessä on syytä tuoda esiin Sykin ehkä kaikkien aikojen hallitusvastuuvetäjä Liisa Pelkonen, joka 15 vuoden ajan oli hallituksessa joko rahastonhoitajana, kirjanpitäjä-

nä tai puheenjohtajana, ja pitkiä aikoja hän hoiti näitä kaikkia kolmea luottamustehtävää yhtä aikaa! Koko Sykki on olemassaolostaan hänelle kiitollinen.

Me sykkiläiset puhumme usein Sykki-hengestä. Pienen seuran yhteishengestä, joka on läpi vuosikymmenten pitänyt seuran elinvoimaisena. Sykki-henki on varmasti se tärkein syy, miksi Sykki, joka alkoi pienestä koulun liikuntakerhosta on kasvanut nykyiseksi vireäksi koripalloseuraksi. Sykin riveissä pelaa lapsia ja nuoria laajalta alueelta pääkaupunkiseudulta ja monista eri kulttuuritaustoista. Sykki ottaa heidät kaikki samanarvoisina vastaan. Sykin vahvuus on ollut avautuminen omista lähtökohdista kohti modernia urheiluseuraa, missä pelaajien ja valmentajien on hyvä harjoitella ja toimia. Sykki-henki vetää mukaansa kaikki toimintaan tulevat perheet ja kukin voi osallistua toimintaan omien voimavarojensa ja kiinnostustensa mukaan

Historiallisia havinoita

Mika ”Miksu” Myöhänen muistelee SM karsintaa Forssassa/minipojat -64 kaudella 1976-77

Kyseessä oli ensimmäinen alkukarsinta, jossa kohtasimme meille aiemmin tuntemattomat joukkueet KTP:n ja Forssan Alun.

Pidimme itseämme kohtalaisen hyvänä joukkueena, sillä mikroissa oli pari vuotta aiemmin tullut Piirin hopea ja kohta oli tuloillaan Piirin minipokien pronssi. Mikroissa hävisim-

me Helsingin alueella materiaaliltaan ylivoimaiselle HNMKY:lle ja mineissä tuli pataan lisäksi myös Playhongalta, joka ajoi ohitsemme Hongan ja Playboysien yhdistyttyä.

Karsinnan alku oli herättävä. Vastaan asettui 1-2 numeroa meitä isompi KTP. KTP:n pojista alkuverryttelyssä 2-3 löi palloa alaspäin, mitä emme koskaan olleet mineissä nähneet. Meiltä pisimmät hyppäsivät sukkaan, ehkä rautaan. Sittemmin miesten SM-sarjassakin pelanneet

Jyrki ”Pihvi” Lindström ja Kutvonen olivat ylivoimaisia. Etenkin ”Pihvi”, joka vaikutti enemmän murrosikäiseltä kymmenotelijalta kuin mini-ikäiseltä koripalloilijalta, teki korin alla aivan, mitä tahtoi. Forssan Alku taas oli meitä numeroa pienempi ja taidoiltaan heppoisempi, ja jäi täysin jalkoihimme.

Kausi päättyi minipokien SM-lopputurnauksessa kuudenteen sijaan. Voittaja oli KTP, kakkonen HNMKY. Me jäimme kuudensiksi 4-6p FoKopol-

le (Kari Kulonen ym.) viimeisessä sijoitusottelussa hävinneinä. Itse, silloinen ykkössentteri, samoin kuin toinen aloitusviisikon pelaaja Vartiainen Olli, makasin kotona kuumeessa. Täydellä rosterilla olisimme olleet sijoilla 4-5. Jälkispekulointi on parasta spekulointia, ja kuten huomaat SM-turnauksen menettämisen aiheuttamat haavat eivät vielääkään, 40v jälkeen ole täysin umpeutuneet... ;-)

Mika Myöhänen

Liisa Pelkonen

Pelkosen perheestäkin tuli koripallosuku lasten kautta. Kun esikoisemme Petteri pääsi SYK:hon hän kertoi aloittavansa uudelleen Namikan riveissä heti alun jälkeen hieman hiipuneen koripalloharrastuksensa. Koripallo hallitsikin perheemme elämää n 20 vuoden ajan. Aluksi kuskasimme poikia harjoitukseen ja peleihin aina kun kyn-

nelle kykenimme. Innokkuuteni takia valmentajat kai keksivät napata minut seuran toimintaan mukaan ja tulin valituksi rivijäseneksi hallitukseen.

Syksyllä 1985 seuran silloisen rahastonhoitajan poika lopetti pelaamisen ja sain hänen hommansa hoidettavakseni. Melkeinpä kylmiltään jouduin ihmettelemään, mitä kaikkea tuo työ oikeastaan vaatii. Ensimmäinen työtehtäväni oli ottaa vastaan muovipussiin ahdetut pikkujoulutilitykset. Alku ei ollut mitään herkkua muutokseen. Seuran talous oli pahasti pakkasella ja velat painoivat niskaan. Peliasutkin olivat mitä olivat, lähinnä merirosvotyylisiä eikä yhtenäisyydestä voinut puhuaakaan. Lisäksi valmentajat saapuivat yllättäen johtokunnan kokoukseen vaatimaan korotusta palkkioihinsa.

Kuluja piti vähentää ja päättinkin ottaa vielä ”kaupan päälle” seuran kirjanpidon hoitaakseni. Pikkuhiljaa voitimme velat. Pystyimme satsaamaan peliasujen yhtenäistämiseen. Valmen-

nuspalkkiotkin voitiin nostaa oikealle tasolle.

Oma urani seurassa jatkui aina vain. Olin vuosia rahastonhoitjana ja puheenjohtajat vaihtuivat. Mm Harri Koulumies, Erkki Koski ja Pekka Parviainen ehdivät palvella oman vuoronsa. Sitten lopulta minut valittiin vuonna 1994 seuran puheenjohtajaksi. Hoidin lisäksi edelleen seuran kirjanpidon ja palkkojen maksun.

Aloin kyllä jo ajatella etten pääsisäi hommasta koskaan

”eläkkeelle”. Vapaaehtoisia kun ei silloinkaan meinannut saada mukaan seuran toimintaan.

Tavoitteenani oli luovuttaa ”valtikka” eteenpäin ennen kuin Suomi siirtyy euroon tai kaikki poikamme lopettavat seuran toiminnassa. Onneksi ensin mainittu toteutui sillä jos asia olisi jäänyt jälkimmäisen ehdon varaan, taitaisin joutua jatkaamaan ikuisesti. Omana aikanaani Sykin jäsenmäärä saatiin nostettua 120 aina 220:een

VALOKEILASSA

Timo Hyvönen

(25 v Sykki-julkaisu)

Seuratessaan Sykin eri joukkueiden otteluita sen kotihallissa, katsomossa näkee usein hiljaa myhäilevän, pitkän linjan korsvaikuttajan Timo Hyvösen. Hän on ollut mukana seuran toiminnassa jo monen koripallosukupolven ajan. Timo ja Sykki ry ovat kulkeneet samoja latuja jo 40 vuoden ajan.

Alku oli hänenkin osaltaan varsin perinteinen. SYK:n aloit-

tavien luokkien värväystoiminta tuotti tulosta. Varmaankin puolet oman luokkatasoni pojista pelasi koripalloa ainakin jonkin aikaa”.

”SYK:ssa koris oli tuolloin arvossaan ja koulun joukkueen riveissä oli mestarussarjassakin pelaavia kavereita. Sali olikin aina täynnä kun pelattiin koulumatseja” Hyvönen muistelee. Vaikka Timo istuu seuran hallituksessa ja pitää edelleen pelituntumaansa yllä Sykki Sneakerseissa, nykypolvet tuntevat hänet erityisesti valmentajan. Vuosikymmeniä hän on myös toiminut 40 vuotta jatkuneen legendaarisen Kisakallion Sykki-leirin vastuuvetäjänä.

”Sykissä on aina luotettu valmentamisessa aika paljon omiin kasvatteihin. Sitä kautta on tähänkin touhuun muodostunut jonkinasteinen sykkiläinen jatkuvuus, joten enköhän kuulu tälläkin tavalla joukkoon”. Timo on nähnyt Sykissä vuosien varrella palavasieluisia valmentajia. Seurasta on kasvanut useita käskyttäjiä mestaruussar-

jajoukkueisiin.

”Tärvitaan johdonmukaista ja tavoitteellista harjoittelua, sitä että pelkän salille tulemisen sijasta yritettäisiin määrätietoisesti saada kehitystä aikaan.” Timo muistuttaa, että tullaanseen hyväksi pelaajaksi pitää muistaa harjoitella myös varsi-

naisen pelikauden ulkopuolella.

”Nuorten pitää treenata kesäaikana monipuolisesti sekä fysiikkaa että taitolajeja, ”heitteä Timo lopuksi teesinomaisesti.

Maaret Punto keväällä 2016

Olin Sykin puheenjohtaja vuosina 2002-2006. Sykin vaikutuspiiriin tulin 1997, kun esikoiseni Julle aloitti SYK:ssa ja sitä kautta Sykissä, kun ser-

kut (Niskaset) jo siellä temmelivät. Saman tien taisin tempautua joukkueenjohto- ja toimitsijatehtäviin. Siskoni Terhin kanssa järjestettiin monet pikkujoulut ja turnaukset. Puheenjohtaja-asioita paremmin on jäänyt mieleen P-88 joukkueen muuttamat legendaariset turnausvoitot ja pelimatkat esim. Viroon sekä tietysti joukkue sinänsä, jonka alun pikkupojat ovat nyt aikamiehiä. Myös T-90 (Sallan) joukkueen kanssa on eletty kiihkeitä hetkiä; pulssi ja verenpaine varmasti vähintään samalla tasolla kuin nyt Seagullsin peleissä.

Juttelin juuri nykyisen puheenjohtajan (Kelen) kanssa, joka kertoi, että töitä ja tekemistä on valtavasti. Niin se silloinkin oli, pääosin vapaaehtoistyöllä tehty seuratyö vie paljon aikaa, ja välillä aiheuttaa myös

negatiivisia tuntemuksia. Tältä tunnepuolelta muistan parhaiten seuraavantyyppisiä asioita:

- Kassakriisi ja epävarma talous muutenkin. Piittaamattomuus seuramaksuista ja salivuorojen kuittaamisesta, ”joku hoitaa” asenne.

- Liian pienet ikäluokat, mikä osaltaan johti siihen, että kaikkein kunnianhimoisimmat/parhaimmat jättivät Sykin, ja tämä todella kirpasi.

- Nuoret valmentajat ja valmentajien vaihtuvuus, epätasainen vastuunkanto ja välillä jopa lapsellinen käytös.

- Aikuisissa vastuunkantajissakin välillä joku teki oharit aiheuttaen pettymystä, mielipahaa ja ongelmia.

Toisaalta saatiin me myös paljon hyviä asioita aikaan: arvoja ja sääntöjä uudistettiin, laulukäsikirjaa tehtiin, kehitettiin

rekrytointia, valmennustoimintaa (Markus Hopiavaara!) yms.

Kymmenessä vuodessa seurajohtaminen on varmasti saanut paljon selkärankaa tietotekniikan ja prosessien kehitymisestä. Mutta kun vanhoja Sykki-julkaisuja lukee ja seuraa aikaansa, niin huomaa saman kuin työelämässä, eli samat teemat toistuvat ja pyörää on tarvetta keksiä uudelleen. Onneksi Sykissä on yksi muuttumaton ja luotettava ilmiö, joka tuo jatkuvuutta: **Timo Hyvönen!**

Aktiiviroolissa en ole enää Sykissä, mutta silti koen, että Sykki ja sen jäsenet ovat minulle yhä tärkeä viiteryhmä. Vähän tällaiset asiat olivat esillä ja tärkeitä, ja veikkaisin, että ovat yhä edelleen.

- Sykki elitistinen? Kyllä ja ei. KYLLÄ sikäli, että korishan

on älykkäiden laji, ja väittäisin, että monet matsit on voitettu enemmän henkisillä kuin fyysisillä avuilla (katuasennetta, kovuutta ja itseluottamusta lisää!). Ja kyllähän Sykissä viljellään omaa huumoria ja kieltä. EI sikäli, että aina on pyritty ”kaikki pelaa” asenteeseen ja siihen, että myös heikommassa taloudellisessa tilanteessa olevilla olisi mahdollisuus pelata.

- Seura kasvattajana. Joukkueessa pelaaminen antaa valtavasti, mutta Sykki antaa mahdollisuuden myös monenlaisiin muihin rooleihin, kuten toimitsijana toimimiseen, tuomariintiin sekä apuvalmentajana ja valmentajana toimimiseen, jotka opettavat vastuuntuntoa, johtamista yms sekä antavat mahdollisuuden ansioihin.

- Seura perheiden yhdistäjänä ja tiivistäjänä. Missä muualla

pääset niin lähelle lastasi ja opit tuntemaan hänen ystäviään ja pääset todistamaan mielenkiintoisia ja huikeita kasvutapah-tumia yksilö- ja joukkueetasolla? Pääset myös toteuttamaan itseäsi hallinnollisissa yms tehtävissä juuri niin paljon, kuin haluat. Niin kuin minua viisaampi ihminen sanoi: ”Minun ei ole koskaan tarvinnut kuljettaa lastani treeneihin ja peleihin, olen aina saanut tehdä sen.

Hienoa, että innokkaita lapsia ja nuoria ja aktiivivanhempia ja edelleen riittää ja seura vaikuttaa olevan vahvempi kuin koskaan, siitä varmasti suuri kiitos **Tessa Palkamalle**. Paljon onnea nelikymppiselle!

Tessa Palkama

Olen varpaitani myöten Sykkiläinen, mukana jo junnuna vuodesta 1976. Ilahduneena löysin rakkaan seurani uudestaan omien lasteni harrastuksen kautta vuosikymmeniä myöhemmin. Olin hallituksessa 7 vuotta ja näistä puheenjohtajana vuosina 2009-2014.

Minun pj-kauteni huippuhetkiä olivat OKM:n palkkatuen kautta ensimmäisen täysi-

päiväisen seuratyöntekijän saaminen Sykkille. Seuratyöntekijän saaminen aikaisemmin täysin otopohjalta vedettyyn seuraan monipuolista seuratoiminnan tasoa. Tämä näkyi joukkue-toiminnan monipuolistumisena, monessa ikäluokassa pystyimme järjestämään toimintaa eri tasosille pelaajille.

Joukkueemme alkoivat jälleen päästä myös ikäluokkiensa SM-sarjoihin. Tässä yhteydessä on syytä nostaa esiin 1997-syntyneet pojat, jotka pelasivat sekä C, B että A-ikäluokassa SM-sarjaa joka vuosi. Upea saavutus! Monessa ikäluokassa teimme aktiivista seurayhteistyötä pitääksemme sekä kilpa- että harrastetason pelaajilla mahdollisuuden oman tasoiseensa toimintaan.

Hyvin iloinen olen siitä että Sykkiin perustettiin Unified-joukkue, missä kehitysvammaiset ja vammattomat pelaajat harjoittelevat ja pelaavat yhdessä. Unifiedin sielu on ollut pit-

kän linjan Sykkiläinen Mari Visakko. Myös katukoripalloturnaukset olivat puheenjohtajakauteni keväisiä kohokohtia, Sykkihän aloitti hieman uinuneen katukorisperinteen v. 2008 kaivamalla Koripalloliiton katu-korit jonkun varaston mudasta. Sykistä tuli myös pj-kauteni lopussa Sinettiseura.

Sykin tarina jatkuu varmasti hienosti myös tästä eteenpäin. Kele onnistui saamaan meille jälleen seuratuon, mikä mahdollistaa jälleen seuratyöntekijän palkkaamisen. Uskon että tämä mahdollistaa Sykin kehittymisen jatkosakin.

Hienoa Sykki!

Sykkiläisiä pääsarjapelaajia

SYKKI on toiminut kasvattajaseurana monille SM-sarjapelaajille. Tässä heistä muutamia..

Antti ”Jumppa” Niskanen (s. 1986)

- Pelannut Korisliigassa vuodesta 2007 alkaen, peliura jatkuu edelleen
- Seuroina ToPo 2007-12, Lappeenrannan Namika 2012-14 ja Helsinki Seagulls 2014->
- 1 SM-hopea, 1 SM-pronssi ja 2 Suomen Cupin hopeaa

Terhi Vihervaara (os. Koski, s. 1981)

- Pelasi Pussihukissa naisten SM-sarjaa kaudet 2002-03 ja 2003-04
- Vuoden tulokas v. 2003 ja SM-pronssia v. 2004

Vesa Parviainen (s. 1978)

- Pelasi Pussihukissa SM-sarjaa vuosina 1997-2002, vuoden kehittynein pelaaja v. 2000
- 32 nuorten maaottelua
- Nykyisin huippukokkina New Yorkissa

Tapani Manninen (1975-1996)

- Pelasi Panttereissa SM-sarjaa vuosina 1993-96, jona aikana voitti Suomen Cupin
- Edusti Suomea nuorten maajoukkueissa
- Menehtyi liikenneonnettomuudessa vuonna 1996

Timo Parviainen (s. 1976)

- Edusti pitkällä pääsarja-urallaan HNMKY:ta, Turun Piilosetia, Honkaa, PuHua ja ToPoa vuosina 1995-2006
- 1 SM-kulta, 1 Suomen Cup-hopea ja 3 SM-pronsia, palkittiin kehittyneimpänä pelaajana v. 1999
- Pelasi 19 miesten ja 24 nuorten maaottelua

Kuva: Harri Vallilla

Hyvät ystävät,

tehtäväkseni on annettu laatia ja kertoa teille Sykin vanhempienkoriksen kymmenvuotisjuhlahistoriikki.

Yleensä historian tutkimuksessa turvataan erilaisiin lähteisiin. Keskeisiä ovat mm. haastatteluihin perustuvat tai kirjalliset lähteet. Koska olette itsekin varsin syvällä vanhempienkoriksen maailmassa ja

siten tunnette hyvin henkilöt, jotka olisivat tulleet kyseeseen haastateltavina, uskon teidän hyvin ymmärtävän, miksi olen pakon edessä - joutunut turvautumaan lähes yksinomaan kirjallisiin lähteisiin.

Niihin muuten liittyy sellainen hyvä piirre, että ne ovat lähes kaikki minun laatimiani. Historian kirjoituksen vaatima objektiivisuus on siten taattu ja lähteet kestävät tarvittaessa ankan ja kriittisenkin tieteellisen tarkastelun.

Aivan täydellisessä maailmassa emme elä. Saattaa näet olla niin, että harrastuksemme kymmenvuotisjuhlaa olisi aivan syytä viettää vasta vuoden kuluttua tai niin, että juhla järjestetään nyt hieman jälkijunassa. Yhtä todennäköistä on sekin, että olemme asialla täsmälleen oikealla hetkellä. Sovitaanko, ettei anneta mitättömien pikuseikkojen häiritä lämmenhenkistä tunnelmaa. Kalenterit kulkevat omia polkujaan ja juhlia pidetään omalla ajallaan. Sitä paitsi, heittotarkkuushan on

ainoa oikeasti tärkeä tarkkuuden laji, vai mitä.

Toinen toimintamme alkuaikoihin liittyvä ominaispiirre on se, ettei kukaan oikein tunnu enää muistavan, miten kaikki lähti

liikkeelle. Erilaisista mahdollisuuksista olen valinnut – valituneen itsevaltiuden hengessä – historiankirjoihin jääväksi ikuisiksi totuudeksi yhden, varsin todennäköiseltä vaikuttavan tapahtumakulun.

Seuran salivuoroista vastanneelle Terhi Punto-Niskaselle oli jäänyt ns. käsiin kenellekään kelpaamaton aikainen lauantai-aamun vuoro Haagan ammatti-

koululla, ja hänelle tuli ilmeisesti ikuisesti arvoitukseksi jäävästä syystä mieleen kysyä, mahtaisiko vanhemmilla olla sille jotain käyttöä.

Muistatko, kuinka tuntematon skribentti jätti jälkensä Sykki ry:n 30-vuotisjuhla julkaisuun kauniissa lauseessaan kunniakkaan seuramme synnystä: Sykki syntyi toivottuna lapsena. Jos seura saikin alkunsa vanhempiensa keväisen unelman täyttymyksenä, vanhempienkoriksen syntyyn voi sanoa liittyvän enemmän syksyisiä ja ylijäämään viittaavia sävyjä.

Legendat syntyvät usein satumalta. Vanhempienkoriksen mittaamatonta arvoa ei voi demontoida sekään, että mainitsemani puolivahingossa saatu harjoitusvuoromme hieman myöhemmin pistettiin säästösyyistä julmasti ns. vasaran alle. Olimme seuralle kirjapidollinen kuluera.

Jos olemme aivan rehellisiä, tapahtuma oli silti voitto meillemme. Ammattikoulun sali oli aika suurikokoinen ja armosta meil-

le Haagasta annettu, mitoiltaan huomattavasti pienempi uusi kotiluola tarjosi jokaiselle aikaisempaa selvästi voimakkaamman nopeuden ja hyväkuntoisuuden illuusion.

Ei kuitenkaan pidä ajatella, että olisimme pelkästään Haagan hornankattilassamme menestyvä joukkue. Historiamme aikana olemme esittäneet korkealaatuisia otteita useilla taistelutantereilla.

Vuosien varrella vanhempienkoriksen pelisysteemiä on vierailumme jälkeen todistettavasti kopioitu myös koripallon olympianäyttämöllä Kisahallissa ja Pitäjänmäellä, puhumattakaan Pikku-Huopalahden ja Meilahden ulkokentistä, jotka luonnollisesti tarjoavat paremmat puitteet taktisten ratkaisujemme vakoilemiselle ja omaksumiselle. Kauden 2008-2009 Sykki-julkaisussa kuvattiinkin hieman runolliseen tyyliin, kuinka kentän lähistöllä olevissa taloissa verhot heilahtelivat paikallisten asukkaiden seurattessa, kuinka vauhti, taito, tekninen

osaaminen ja taktinen äly yhdistyivät kauniiseen peliin.

Aivan oma lukunsa on aatemaailmaamme vahvasti liittyvä kasvatusperiaate. Kaikki nuorison puolesta! Juuri tämän jalon periaatteen vuoksi olemme erilaisissa Sykki-riehoissa ja katuristikoristurnauksissa päättäneet pitäytyä tavanomaista maltillisemmissa kuvioissa ja ratkaisuissa, muistaen, kuinka tärkeitä voittamisen oppiminen ja onnistumisen elämykset ovat siinä prosessissa, jossa nuoremmat sukupolvet pysyttelevät poissa vaikeuksista ja kasvavat ihmistaimista vastuuntuntoisiksi aikuisiksi ja kansalaisiksi.

Onneksi vain kerran tai pari seura otti riskin ja järjesti vanhemmille oman sarjan. Hyvät ystävät, näette allekirjoittaneessa varoittavan esimerkin väärällä tavalla tulleen menestyksen ja kultamitalin loisteen aikaansaamasta vaikutuksesta.

Jokaisella menestyvällä joukkueella on oma, sille ominainen pelitapansa ja tyylinsä. Tämä on tietysti kaikkien

tiedossa, mutta teille hieman nuoremmille totean, että vanhempienkoriksen pelityyli on jo perinteinen ja pysynyt melkein aivan alusta asti samanalaisena.

Tästä on todisteita kirjallisisissa lähteissä. Niissä on mm.

todettu, että treenit alkavat yleensä tervehdyksen vaihdolla, jonka jälkeen otetaan pienet lämpimät. Sitten loksautetaan alkuperäiset joskin kuluneet ja tekonivelet game-asentoon, ja peli pääsee alkamaan.

Kohteliaisuus ja toisten

huomioonottaminen ovat niin valttimme kuin mottommekin. Niinpä tyypillisesti alussa vähän varotaan loukkaamasta vastustajan psyykettä liian hienoilla sommitelmilla ja koreilla. Niitä säästetään tärkeisiin paikkoihin. Vasta ratkaisun ollessa

käsiillä kaivetaan säännönmukaisesti tyylikkäämmät ja samalla tehokkaimmat koreografiset vitritelmät takataskusta.

Nestehukkaa vältetään ja erien välissä juodaan ja muutenkin palaudutaan riittävästi. Tauko loppuu yleensä ”pelataas

ny likat” –huikkaukseen ja sitten meno taas alkaa uudestaan. Viime vuosina huomiota on ihailtavasti ruvettu kiinnittämään myös palautumiseen ja nestey-

takia. Se on sitä ennen kaikkea joukkueen jäsenten vuoksi.

Piiteetillä tapahtuneen tarkastelun seurauksena olemme paikallistaneet matkan varrelta

tykseen harjoitusten jälkeen.

Vaikka kaikilla tekijöillä on tietysti oma positiivinen vaikutuksensa, vanhempienkoris ei sitten kuitenkaan ole Vanhempienkoris isolla veellä pelkästään lepakkomaisen tapahtuma-ajan kohtansa, pelitavan tai harjoituksen jälkeisen nesteytyksen

34 pelaajaa. Tänä, kaikkien näiden vuosien jälkeen meitä on paikalla yhteensä 23 kappaletta. Sekin kertoo aivan ainutlaatuisesta joukkuehengestä ja joukosta.

Aika ei riitä analysoimaan erikseen jokaista maagisesta 34:sta. Mainitsen kuitenkin

muutaman, lähinnä ns. hieman vanhemman staran, joista on käytettävissä kirjallisiin lähteisiin taltioituja, pelin tai luonteen parhaisiin puoliin liittyviä kuvauksia.

ALOITAN ITSESTÄNI.

Vaikka useat teistä ehkä lukevatkin minut monessakin mielessä dinosaurusten joukkoon, en ole vanhempienkoriksen alkuperäinen jäsen. Itse asiassa en ollut kovin innokaskaan, vaan tulini toimintaan mukaan pitkin hampain. Vaimo oli käynyt pelaamassa ja hänen intonsa ja lähes jatkuva vanhempienkoriksen ylistäminen ärsytti.

Herrasmiesmäisesti yritin ensin vedota kaikenlaisiin teko-siyihin, mutta eräänä päivänä yhtäkään ei ollut enää jäljellä, ja ainoa vaihtoehto oli mukautua perheen pään tahtoon.

Muistan yllättyneeni. Porukkaan pääsi sisään aika helposti ja sai olla oma itsensä. Siellähän olikin aika mukavaa. Epäilenpä, että teistä nekin, jotka kaikkein ensimmäisellä kerralla saa-

puivat paikalle omasta tahdostaan, kokivat saman yllätyksen. Jos erehtyi mukaan vielä toisen tai kolmannekin kerran, huomasi yht’äkkiä haluavansa sitä lisää ja loppujen lopuksi edessä oli alistuminen addiktiolle.

Aivan taipaleemme alkuvaiheessa muistamme, kuinka Ohiheitto-Olli antoi hellästi ohjeita meille heikommille ”tumpuloille”, mutta otti vastapuolen osavammatt yksilöt tiukempaan vartiointiin. Hänen syötöillään ja usein heitoillaankin oli tapana napsahdella oikeisiin paikkoihin.

Entäpä Eerolan Pekka kobrakäsineen! Aina väärällä hetkellä väärässä paikassa, nimittäin jos sattui pelaamaan eri joukkueessa. Toinen käärmeimmeinen on muuten hieman myöhemmin joukkoomme liittynyt Outi, jolla on vastustajan kannalta kiusallinen tapa liukua pythonmaisesti paikalle takavasemmalta ja nostaa omalle joukkueelleen vastustajan mielestä aivan liian helponnäköiset pisteet.

Aivan alkumetreillä tutus-

tuin myös Pölläsen Ilkkaan. Sykki-julkaisussa hänen todettiin olevan yllättävän vahva korin alla, vaikkei hänen hypynsä ainakaan silmämääräisesti vaikuttanut kovin korkealta. Myöhemmin todettiin, kuinka entisestä korinalusjyrästä oli tullut vuosien varrella melkein päähöyhenmäisesti askelta-va lähes-ikiliikkuja.

Tapasa on vauhtikone parhaasta päästä. Eräänä vuonna skribentit mietiskelivät seuran julkaisussa filosofiseen sävyyn, kuinka nopea on nopea. Tapasa, joko palkintopullon sisältänyt sukka on pesty? Toivossimme, että pääsisimme haastamaan vanhan mestarin.

Tuuteli, Heini, Maaret, Harri ja Tessa ovat esimerkkejä niistä pelaajista, jotka nostavat pelin tempoa ja kiihkkoa. Tiina ja Mari taas ovat mestareita isommista ympyröistä ja siten esimerkkejä meille eteenpäin pyrkiville junioreille.

Lasse ja Pekka ovat kadehdittuja tyylikkään olemuksessa vuoksi. Kumpikin on vuo-

sien varrella uusinut gardero-biaan mm. uusilla pelishortseilla, joilla voi esiintyä millä areenoilla tahansa, etenkin hämäränä mutta miksei myös hieman valoisampanakin ajankohtana.

Ilpo on vastaava herrasmies. Hänen ruuskaksi nimeämämme heitto irtoaa kädestä vasta luvan kanssa. Tiesittekö, että Ilpo vietti siviilityöstään useamman kuukauden vuorottelupaalla, pääasiassa hioen ruoskan sivusuuntausta.

Heikki muuten innostui liittymään joukkoomme luetuun Sykki-julkaisusta Ilpon nimikkoheitosta. Totesin Heikille, että sellaisen teon suorittavan täytyy olla joko läpeensä hullu tai sitten hyvä ihminen – molemmat ominaisuuksia, joita joukkueessamme osataan arvostaa.

Leon käärmeheitto vertyy luonnon heräämisen myötä. Samaan aikaan, kun ensimmäiset kyyt alkavat luikerrella keväisillä kallioilla, Leo saa olemukseensa ylimääräistä elastisuutta ja linko pyörrähtää koko

kierroksensa ennen kuin sukka heilahtaa.

Entäpä Raija? Dokumenttien mukaan hänen vertymisensä on enemmän kelloon kuin vuodenaikaan sidottu, mutta lopputulos on lähes yhtä tappava kuin myrkkyykäärmeen isku. Viimeistely onnistuu puolen tunnin verryttelyn jälkeen läheltä ja kaukaa.

Kaikki tämä on meille nykyaktiiveille tuttua. Mutta on uskomattomia heittoja ja heittäjiä nähty ennenkin. Hänchen eli oma Hannumme sai Sykki-riehassa tsempparipalkinnon pitkälti siksi, että piti linkonsa kuosissa jopa tonttulakki päässä. Kutsuimme häntä nimellä Slowhand, koska hänellä oli tapana tähdätä ennen kuin päästi pallon lentämään pois kädestään.

Paljon olen nähnyt ja kokenut, tuntenut voiton ja tappion, maistanut suolan ja makean, mutta yhtä en vaihtaisi. Viikonloppu ei ole oikea viikonloppu, ellei sitä pääse aloittamaan vanhempienkoriksella.

Elämäntyöpalkinto

Se tulee herkästä ranteesta, hellästä mutta jämäkästä huolenpidosta, jatkuvasta aktiivisuudesta, luonteenlaadusta ja monesta muustakin hyveestä.

Palkinnon saajaa on keuhuttu Länsi-Helsingin kauneimmista stay – oho – anteeksi lay upeista, hän on keksinyt kuolemattomat sloganit kaikki huilaa ja teidän kuntonne puolesta.

Raija, toivon, ettet koskaan lakkaa lähettämästä meille muistutusmeilejä.

SYRRI ry

